Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Laub, Hardenack Otto Conrad
Titel:	BREV TIL: Mynster, Christian Peter Gutzon FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1843-08-12)
Citation:	Laub, Hardenack Otto Conrad: ”BREV TIL: Mynster, Christian Peter Gutzon FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1843-08-12)”, i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)*, Karl Sehønbergs, s. 75. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-001-shoot-L0022522300010033.pdf (tilgået 16. april 2024)
Anvendt udgave:	Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Fra Otto Laub til Christian Mynster.
Ryslinge, 12. August 1843.

Tak, min kjære Christian, for Dit velsignede Brev til mig med sidste Post! Men inden jeg gaar nærmere ind paa det og dets Indhold og paa den Sag, som egentlig burde bragt mig til at tænke paa Brev til Dig i Dag, nemlig Din forestaaende Fødselsdag, saa lad os først afhandle Noget, som for Øjeblikket angaar os Begge i høj Grad. Der har længe været Tale imellem os om, at Du med Din lille Olivia i Sommer skulde gjøre en Tur til Fyn. Denne er vel bestandig bleven opsat, men hidtil, og endnu i Dit allersidste Brev ikke opgiven. Rigtignok staar der sammesteds nogle Ord om „de Vanskeligheder, der saa let klynge sig til Opsættelser," hvilke jeg mente at burde forstaa om de Erfaringer, Du allerede i saa s. 76Henseende havde gjort, og ikke som en Spaadom. Men saa kommer igaar Aftes Din Søster Jakobine til os fra Maribo, og siger, at Eders Svoger Bergenhammer, som har talt med Dig i Valløby ved Visitatsen, har bragt den Efterretning tilbage (i Modsigelse med Dit Brev til mig), at Du sandsynligvis ikke kom til at rejse, og, som han havde forstaaet, fordi Du ikke havde Penge dertil. Nu bør jeg vistnok uden videre antage Dit Brev til mig, og hvad deri staar, for i sig troværdigt, fordi det er Dit egenhændigt, fordi det er til mig, og endelig fordi det er Din seneste Ytring i denne Sag; men jeg kan dog ikke Andet, end arbejde paa at fortrænge det slette Indtryk, Bergenhammers Relation maa kunne gjøre. Uden Tvivl har Du ogsaa en og anden Gang i et mismodigt Øjeblik anset det for umuligt at komme til Maribo ifjor, men Du kom der dog; og skulde Mismodet tale mere til Dig om, hvor Pengene komme fra, og at Du jo har sat dem alle til paa den Snes Præster, som aad Din Mad til Bispens Ære, kort sagt, frister Mismodet Dig for meget med saadanne Tanker, saa svar Du kun dristigt: „Ikke Andet end det! Jeg saar Raps, som min Ven Otto Laub gjør, saa faar jeg Rigsdalere i Hundredevis; og naar jeg saa ikke er saa dum, som han, at bygge dem op, før jeg har dem, saa kan jeg sagtens faa tilovers til den lille stakkels Fynsrejse" o. s. v. o. s. v. Du ser, hvorledes Dine Indvendinger skulle behandles; men kräftigst bør Du komme Dig selv til Hjælp med den Forestilling, at Jakobine nu er her, og at Du ikke har set hende, siden hun har set den hele store, smukke Verden [paa en Udenlandsrejse til Italien og Frankrig]. Høsten behøver Du naturligvis ikke at bie ud; thi jeg, som har en langt større Avling, end Du, og er en langt s. 77større Landmand, der baade mærgler og rapser, har erfaret, at man meget godt kan undværes, naar man kun sørger for, at Avlskarlen er dygtigere end Husbonden, en Forsigtighedsregel, som jeg tænker, Du i Tide har iagttaget. — Det var nu det; og nu om Andet, og deriblandt først Tak, ret af Hjertet Tak for Dit Brev og Alt, hvad Du deri beretter om Din Bispevisitats. Det har interesseret mig meget at læse om Dine Prædikensorger, Din Plan at rive itu og extemporere etc., og Du kan vel nok tænke, at det ikke var mig noget Fremmed, om jeg end ikke har maattet udholde denne Skjærsild indtil en saadan Grad, fordi jeg ikke har haft nogen Forsamling at prædike for, for hvilken, og „for hvis Samvittighed" det har kunnet være mig saa vigtigt „at anbefale mig ved Sandhedens Aabenbarelse." Altsaa, dette er mig kun et Exempel paa, hvad der kan ske Enhver, naar han ikke rent sover; thi mod saadanne Sorger er kun eet Raad, tror jeg, ret at sove, — og for saa vidt ogsaa et Exempel paa, hvad der har kunnet ske Din Bisp; men det er dog forunderligt at høre, at det virkelig er sket ham saaledes! Deraf lærer man at være lidt mere uforsagt paa Prædikestolen; thi saadanne Kampe angaa kun os, og kunne gaa de Andre saa aldeles forbi, at man for dem er og bliver uforandret den samme Mynster. At Du ikke blot er bleven glædet, men for lang Tid styrket ved denne Visitats, kan jeg forstaa; og jeg siger blot: gid jeg kunde vente mig det Samme af den Visitats, som forestaar mig efter Høst!

Og nu Farvel skriftligt som Indledning til et mundtligt Goddag! — Tro, at dette Brev er foranlediget af det, som neppe en Gang er nævnet, Trang til at takke Dig for Dit Brev og gjengjælde Dine kjærlige Fødselsdagsønsker s. 78for mig og Sanne! Tro overhovedet uden at se! men kom dog og se og føl og erfar Dig elsket af Dine gamle tro Venner, Sanne og Otto.